

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 3, ročník XX
Neděle 10. května 2009

Z obsahu čísla

- < Historie Farního občasníku
- < Rozhovor s prvním šéfredaktorem
- < Výroba občasníku dříve a dnes
- < Historie církve řeckokatolické u nás
- < Řeckokatolická liturgie
- < Farní zprávy
- < Výsledky sčítání věřících
- < Arcidiecézní setkání mládeže v Kroměříži
- < Pleteme pro malomocné
- < Setkání Misijních klubek
- < Fotoreportáž z příprav svatojitéšské veselice
- < Ptáme se kněze
- < Zpráva z Dolomit
- < Fotosoutěž
- < Okénko pro rodiče
- < Kvíz pro děti

Naše maminka

Prvním slůvkem, které malé dítě vysloví, je maminka. A není to žádná náhoda. Maminka je ta, která nás přivedla na svět, učí nás první slůvka i první krůčky, provází nás a zasvěcuje do tajů našeho života, vede nás za ruku. Umí nás povzbudit, sem tam pofouká taky nějakou tu naší bolístku. Je pro nás osobou, které se často svěťujeme se vším, co máme na srdci. Často se pro nás obětuje, vždyť mnohdy naše starosti se stávají starostmi jejími.

Krásným příkladem nám může být Matka Markéta Occhieonová, maminka Dona Boska. Byla mu vždy vzorným příkladem, sama jej vychovala (jeho otec zemřel v Jeníkových dvou letech). A v jeho velkém díle mu byla vždy oporou. Dokonce neváhala jej následovat za jeho chlapci do oratoře do Turína. Byla to pro ni jistě velká oběť, vždyť rázem se stala maminkou stovky chlapců, pro které se dokázala rozdat. Stála vždy při svém synovi, byla mu ve všem oporou, prožívala veškeré jeho radosti i starosti jako své vlastní. Když odešla z tohoto světa, klekl si Don Bosko před obraz Panny Marie a modlil se: „Zaujmi nyní, prosím, její uprázdněné místo! V tak velké rodině se neobejdeme bez matky. Kdo nám bude matkou, ne-li ty? Svěřuji ti všechny své hochy. Bdi nad jejich životy i nad jejich duší!“ Ze života Dona Boska víme, že tato modlitba byla plně vyslyšena, vždyť Maria, pomocnice křesťanů, zasáhla nesčetněkrát do jeho života!

Maria, staň se i naší matkou. Buď nám vzorem svou čistotou a svou láskou k Ježíši, tvému synu. Buď naší přimluvkyní a naší utěšitelkou. Chceme zvláště nyní, v této májové době, být s tebou, ve tvé blízkosti.

Maria, matko rodin a královno našich srdcí, oroduj za nás!

Jan Žalčík

Historie Farního občasníku (2)

V prvním letošním čísle občasníku jste se dočetli o jeho začátcích. Dnes listujeme archivními čísly od roku 1993.

1993

Došlo k dalšímu zkvalitnění tisku. Písmo je už mnohem čitelnější a FOM se stává mnohem úhlednějším. V čísle 28 nacházíme vložený barevný list FOMÍK – příloha pro děti a mládež. Jeden z FOMÍKů obsahuje notový záznam písně „Andělé nade mnou bdí“. Dnes se tomu posmějeme, jenže v té době zpěvníky křesťanských písní prakticky ještě neexistovaly. Na konci roku odchází z redakce Pavel Záleský a vedení redakce na více než 10 let přebírá Dr. Alois Orlita.

1994

Rok 1994 byl pro FOM rokem velkých změn. Obálka jednoho čísla již svědčí o pokusech o počítačové zpracování občasníku a od čísla 3 přechází občasník na malý formát A5, jedno číslo je dokonce šité sponkou. Celkem v tomto roce vyšlo osm čísel.

1995

Dalšími změnami prochází zpravodaj v roce 1995. Objevují se v něm křížovky, doplňovačky a osmisměrky pro děti. Sněsou ta nejpřísnější měřítka. Mění se písmo občasníku, v jeho posledním ročníkovém

číslu se objevuje první fotka. Přibývá zpráv o akcích pro mládež (jejich autoři dnes již mají vlastní rodiny a děti). V obsahu občasníku se také objevují zprávy o postupném dokončování stavby nového kostela.

1996

V tomto roce se z obálky mizí velká hlavička Farní občasník sv. Michaela, která zpravodaj doprovázela od jeho vzniku a je nahrazena krátkým názvem Farní občasník.

Na obálce jednoho čísla se také poprvé objevuje fotka. V úvodním čísle ročníku je otištěna výzva k sestavení seznamu řidičů, kteří by vozili do kostela starší a nemohoucí. Jako autoři se ve větší míře začínají projevovat vedoucí Turistických oddílů.

1997-2001

V příspěvcích z let 1997 až 2001 poznáváme další mladé autory, kteří dnes již převzali vedení různých aktivit naší farnosti (Dražná, Vacl, Žalčík). V tomto období se články o akcích dětí a mládeže stávají pravidelnou součástí občasníků. Zároveň ale pomalu mizí pečlivě připravované luštitelské koutky pro děti. Škoda!

Za zmínku stojí, že čtvrté číslo roku 1997

Pokračování na straně 4

Prvním šéfredaktorem Farního občasníku byl Pavel Záleský. Zeptal jsem se ho na jeho vzpomínky z doby, kdy občasník začínal.

Kdy vyšel první FOM?

Tak to je opravdu dobrá otázka na začátek. Za prvé jsi to mohl zjistit i sám z archivu na faře a za druhé se mi bohužel ztratilo první číslo. Některé významné události se nezapomínají, takže zcela jistě to bylo v únoru 1990 a šlo o jeden z prvních farních časopisů v širokém okolí, ne-li zcela úplně první, který po „sametové revoluci“ začal vycházet.

Kdo k tomu dal impuls?

Že se můžeš tak naivně ptát! No přece iniciátor mnoha dalších činností a průkopnických aktivit, muž činu a náš tehdejší pan farář. Určitě ho znáš. Jmenuje se Vojtěch Šíma.

Kdo se podílel na přípravě prvních občasníků?

Časem se vytvořila první redakční rada, kterou kromě otce Vojtěcha tvořili RNDr. Alois Orlita, Ing. Tomáš Holčík, Pavel Rafaja, Jindřich Zouhar, Pavel Čech a já.

Samozřejmě, že existovalo mnoho dalších externích spolupracovníků. Např. logo na obálce vymyslela a do matrice každého čísla ryla paní učitelka Procházková. Některé kresby téměř umělecké kvality vytukával špicí do blány Honza Kropáč a existovali mnozí další. Při každém hodnocení se vždy na někoho zapomene. Vzpomenu alespoň na naše a Čechovy děcka, které dělaly „kompletářky a sešivačky“. Od roku 1995 pokračoval v započatém díle šéfredaktor Dr. Orlita, Pavel Čech a technicky FOM zpracovával prostřednictvím počítače a tiskárny Pavel Rafaja, nepočítaje přitom další dobrovolníky-

spolupracovníky. Není zde možné vyjmenovat všechny, zvláště pravidelné příspěvovatele.

Jaké bylo po tolika letech nesvobody volně a bez dohledu vydávat vlastní časopis?

Souhlasím s otcem Vojtěchem, že existovalo „porevoluční“ nadšení, kdy se lidé přestávali bát, začali psát a také se nebáli položit nějaký ten dotaz. Za tuto odvalu všem a každému zvlášť i po letech děkuji. Touto jejich otevřeností se stal FOM živým a čtivým, takže ho četli i nepraktikující věřící a dost možná i jiní. Největší odměnou pro mě a pro celou redakci pak byla od některých čtenářů odezva: „Prý se to dalo i číst!“

Počítače tehdy nebyly, jak jste občasník vyráběli?

Cyklostylem, který koupil pan farář. Celkem bylo takto vytvořeno 36 čísel, takže průměrně vyšlo 7 výtisků ročně. Spousta čísel také putovala k zájemcům v okolních farnostech, protože např. ve Zlíně začal Život farnosti vycházet přibližně až za dva roky.

Co bys přál občasníku do budoucna?

Který zakladatel by neměl radost, když jeho dílo pokračuje? Je-li to užitečné a dobré dílo, radost je dvojnásobná. Přeji pokračovatelům dobrého díla spoustu dobrých zpráv i nápadů, hodně dopisovatelů, odvalu psát otevřeně, ale pravdivě, a k tomu přímluvu patrona novinářů sv. Františka Saleského, no a také inspiraci „shůry“. n

Výroba Farního občasníku

Dříve...

Všechna čísla se do konce roku 1994 tiskla na cyklostylu, který pan farář pro tento účel zakoupil (cyklostylem se tiskl za totality „samizdat“, z ruského slova samo izděláno – vyrobil sám). Celý text se napsal psacím strojem na rozmnožovací blány, obrázky se vyrývaly nebo vytukávaly tužkou. Na buben cyklostylu se nanášela štětcem barva, na to se pak přilepila rozmnožovací blána. Ručně nebo elektricky se otáčející buben s blánou obtiskoval napsaný text do papíru. FOM vycházel průměrně v rozsahu 12 až 16 stran, ze začátku nákladem asi 200 kusů a dotáhl to skoro až do 500 exemplářů. V začátcích rozmnožování probíhalo ve farním sklepě, pak v kaplance na dvoře. n

Jak vypadá cyklostyl

Historie Farního občasníku

Dokončení ze strany 2

vyšlo 6. července, tedy krátce před zničující povodní. Pak se FOM z pochopitelných důvodů odmíchl a vyšel až na konci září. V roce 1998 se FOM věnuje odchodu o. Vojtěcha Šímy z naší farnosti. V roce 1999 FOM velmi oživilo pravidelné texty kaplana Jana Macha. V roce 2000 nacházíme v občasníku první zápisy z jednání pastorační rady.

... a dnes

Většina příspěvků přijde do redakce v elektronické podobě. Ostatní se musí do počítače přepsat, ale je jich málo. Obrázky jsou dnes v elektronické podobě také. Převodu obrázků z papíru do počítače se vyhýbáme, protože tím převodem obvykle obrázků hodně ztratí na kvalitě. Pak se použije „sázecí“ program Publisher, v němž se texty a obrázky rozmístí do 16 nebo 20 stran. Výsledný soubor se převede do formátu PDF, ten se pošle mailem do tiskárny v Napajedlích a přímo z něho se tiskne. Nepoužíváme žádné mezistupně, rozmnožovací blány, kovolisty, pauzáky apod., protože každý takový mezistupeň snižuje kvalitu výsledku. Tiskne se přes 500 ks. n

Poděkování i výzva

Na vzniku každého čísla FOMu se podílí mnoho lidí: ochotní lidé dodávají náměty, nápady, píšou články nebo shání autory a fotí. Další hotové texty pročtou, upozorní na chyby, opraví je. Také někdo musí připravit sazbu a dodat ji do tiskárny, hotové výtisky pak dovézt, další obětavci musí vše poskládat a připravit je k odběru v kostele. Všem těmto lidem patří upřímné Pánbůh zaplať. n

2002-2008

Od roku 2002 je v tiráži Farního občasníku uvedena redakční rada: Alois Orlita, Pavel Čech a Pavel Rafaja. FOM má 12-16 stránek, počet čísel se ustaluje na 6-7 za rok. Většími obsahovými proměnami prochází FOM od roku 2006. V letech 2006-2007 sloužil i pro farnost Pohořelice. n

Texty o historii FOM připravili Pavel Ludvík a Pavel Záleský (s přispěním dalších)

Ekumenické okénko

Z historie církve řeckokatolické u nás

Od podzimu 2008 se ve starém kostele sv. Michaela v Otrokovicích konají bohoslužby církve řeckokatolické. Bohoslužby vede o. Jiří Pleskač, který i sestavil následující exkurz do historie této církve v ČR.

Řeckokatolíci, nebo přesněji katolíci byzantského obřadu, patří do velkého společenství katolické církve, se kterou jsou věroučně jednotní. Uznávají autoritu římského biskupa (papeže) a liší se pouze svými obřady a některými disciplinárními odlišnostmi. Eucharistii a ostatní liturgické úkony slaví v byzantsko-slovanském obřadu. Z tohoto důvodu je církví zdůrazňována mimořádná úcta ke sv. Cyrilu a Metodějovi. Řeckokatolická církev u nás se považuje za přímou pokračovatelku a dědičku cyrilometodějské tradice, která má ve své podstatě tři základní body, a to východní spiritualitu, pak liturgii v lidovém jazyce a konečně jednotu s římským Apoštolským stolcem.

Za historický milník pro další vývoj lze považovat Brest-litevskou a později Užhorodskou unii, tj. uzavření unie s římskokatolickou církví apoštolskou konstitucí o unii východních křesťanů s římskou církví, kterou vydal roku 1595 papež Klement VIII.

Po vzniku samostatného Československa byli řeckokatolíci v novém státě podřízeni pod jurisdikci prešovského biskupa. Pro řeckokatolíky v Čechách, na Moravě a Slezsku, pocházející převážně z bývalé Podkarpatské Rusi a východního Slovenska, byla dne 16. prosince 1933 zřízena v Praze ústřední farnost s kostelem (dnes katedrálou) sv. Klimenta v areálu Klementína.

Po II. světové válce došlo ke zřízení po-

mocných správ s vlastním knězem v Liberci, Tachově, Plané, Jelení, Mikulově a Bruntále. Po administrativním inscenovaném „Prešovském soboru“ z 28. dubna 1950 komunistický režim řeckokatolickou církev v Československu zakázal a postavil mimo zákon. Všichni její věřící byli úředně prohlášeni za pravoslavné.

Činnost řeckokatolické církve byla opět obnovena usnesením československé vlády ze dne 13. června 1968 na základě petiční akce, při které se shromáždilo přes 40 tisíc podpisů a kterou předal vládě pražský apoštolský administrátor František Tomášek.

Normální podmínky pro další činnost řeckokatolické církve však přinesl až listopad 1989. Dekrety prešovského biskupa z dubna 1992 byly zřízeny děkanáty v Ostravě pro Moravu a Slezsko a v Liberci. Papež Jan Pavel II. vyhlásil 13. března 1996 na území České republiky nový Apoštolský exarchát pro řeckokatolíky spadající pod přímou pravomoc Apoštolského stolce. Prvním exarchou se sídlem v Praze byl jmenován Mons. Ivan Ljavinec.

Apoštolský exarchát je organizačně a právně církevní útvar, určený pro katolíky byzantského obřadu, kteří žijí na území, kde ještě nejsou administrativně zorganizovány farnosti. Spadá pod přímou pravomoc Apoštolského stolce – je řízen vaticánskou Kongregací pro východní církve, která zastupuje papeže. Z českých světců, jejichž život byl spjat s východní liturgií, jmenujme alespoň sv. Prokopa, sv. Ludmilu a sv. Václava, který stál u kolébky české

státnosti.

Řeckokatolická církev uděluje svátost kněžství v duchu církevního kodexu pro východní církve a místního církevního práva také ženatým absolventům teologie. Biskupové a ovdovělí kněží jsou již vázání celibátem. Název „řeckokatolická církev“ pochází z doby Marie Terezie a je málo výstižný, správnější by byl název „katolická církev byzantského (východního) obřadu“.

Papež Jan Pavel II. jmenoval dne 24. 4. 2003 nového biskupa řeckokatolické círk-

ve v České republice. Stal se jím 55letý řeckokatolický kněz, učitel dogmatické teologie na Teologickém institutu UK v Košicích, ThDr. Ladislav Hučko.

Řeckokatolická církev v České republice má dnes 25 farností v 7 děkanátech s 35 kněžími. Tyto farnosti mají poněkud jinou podobu, než na kterou jsme běžně zvyklí. Území jedné řeckokatolické farnosti zahrnuje zpravidla území několika okresů. n

*Mgr. Ing. Adolf Jiří Pleskač
farář církve řeckokatolické*

Stručná liturgika - Řeckokatolická liturgie

Protože je v Otrokovicích už nějakou dobu slavena liturgie byzantsko-slovanského obřadu, zvu vás k malému liturgickému okénku věnovanému této liturgii.

V rámci katolické církve jsou i jiné způsoby slavení (rity) eucharistické liturgie, než římský ritus ve své formě tzv. tridentské a pak tzv. pokoncilní (čili mše, na kterou jsme zvyklí). Na křesťanském Západě můžeme vzpomenout ambroziánskou liturgii v milánské diecézi (možná jste ji tam někdo na letní dovolené zažili) a na křesťanském Východě se jedná o poklad liturgií různých společenství patřících do velké rodiny církve katolické; mezi nimi je i liturgie řeckokatolická. Můžete si svobodně vybrat, zda splníte nedělní účast na mši ve farním kostele či na řeckokatolické liturgii. Svátost smíření a svaté přijímání můžete u řeckokatolíků přijímat bez jakýchkoli omezení. Různost liturgií je ve vnějším ztvárnění a akcentech, způsobených různou kulturou, praxí i řečí liturgie. Podstata těchto liturgií je stejná. Existence různých ritů je pro Církev velkým požehnáním a obohacením.

Řeckokatolíci u nás slaví byzantskou liturgii stejně jako pravoslavní. Byzantská liturgie prošla svým vývojem a nám může připadat možná až exotická. Osobně k ní

mám velmi pozitivní vztah. Samozřejmě, že liturgie v Otrokovicích bude skromnější než liturgie v typickém východním chrámu s velkým ikonostasem, nádherně zpívajícím sborem a velkým množstvím lidu, při níž snadněji můžeme kontemplativně vidět „nebe na zemi“, kde pochopíme, že tato liturgie je ikonou liturgie nebeské. Východní byzantská liturgie má ozdobnější a tajemnější způsob vyjádření, než známe z liturgie západní, která tíhne spíše k „právníckému“ vyjádření. Po většinu roku se slaví liturgie sv. Jana Zlatoústého, v některé dny liturgie sv. Bazila Velikého (jsou si velmi podobné). Protože nejrůznějším nástrojem k oslavě Boha je lidský hlas, nepoužívají se v byzantské liturgii hudební nástroje, ale vše se zpívá. Typickým znakem východních liturgií je krása, která není naše, ale je zjevením Božích tajemství. Velké ikony Krista a Bohorodičky Panny Marie nahrazují ikonostas (tam, kde není) a vytvářejí vlastně tři vstupy do svatyně (kněžiště). Mezi ikonami je královský vchod, kterým prochází jen kněz a jáhen, ostatní použijí jen zbylé dva boční vstupy. Svaté přijímání je vždy pod způsobou chleba a vína tak, že kněz přijímajícímu vyklopí ze lžičky do úst částičku těla Kristova nasáklou krví Kristovou. Lžičku v žádném případě neolizujeme, jen dostatečně otevřeme ústa a neříkáme „amen“

ani žádnou jinou odpověď. Přijímání na ruku pro věřící lid samozřejmě neexistuje. U nás se byzantská liturgie slaví obvykle v církevně slovanském jazyku. Čtení z Písma svatého jsou dvě: nejprve většinou od apoštola Pavla, pak evangelium. Celou liturgií se jako zlatá nitka vine proud proseb (ektení; těchto ektení je během liturgie několik), ve kterých prosíme za nejrůznější potřeby a na něž lid volá „Hospodi pomiluj“ (Pane, smiluj se) či „podaj, Hospodi“ (Dej nám, Pane). Chléb k liturgii se používá kvašený (na naši mši nekvašený) a část určená k proměnění v tělo Kristovo se v první části liturgie

(proskomidie) vyřezává z připraveného bocháňku chleba (prosfora). Po liturgii se může rozdávat tzv. antidor – neproměněné části chleba, které zbyly z požehnaného chleba, z něhož kněz vyřezal zvláštním nožem částice určené k proměnění.

„Králi nebeský, Utěšiteli, Duchu pravdy, Ty, jenž všude jsi a všechno naplňuješ, Poklade statků a Strážce života, přijď a usídl se v nás, a očisti nás od všeliké skvrny, a spas, Dobrotivý, duše naše“ (jedna z častých byzantských modliteb k Duchu svatému). n

Štěpán Horký

Pozvánka na bohoslužby církve řeckokatolické

V kostele sv. Michaela se konají bohoslužby církve řeckokatolické každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci vždy v 9 hodin.

K účasti jste srdečně zváni.

Okénko pro rodiče

Umění naslouchat je první „povinností“ lásky rodičů k dítěti. Když rodiče dítěti dobře naslouchají, pak objeví, že děti říkají zajímavé věci. Zde je několik příkladů:

Dospělí žijí v naprostém protikladu. Říkají: „Nestrkuj si prsty do nosu“, ale potom to dělají sami. Říkají: „Nekuř!“ a sami kouří. Říkají: „Nepij alkohol!“, a pak pijí jako duha. Říkají: „Běž vždycky brzy spát!“ a sami ponocují. Zakazují se dívat na kriminální filmy, ale sami zůstávají před televizí dlouho do noci. Čím jsou starší, tím víc něco říkají a něco jiného dělají.

(Napsala 12letá Anička)

Základní a jedinou věcí výchovy je příklad. Děti rodiče milují a obdivují. Pokud je vidí neustále v poklusu, unavené, netrpělivé a nezdvořilé, určitě se ve škole a potom i v životě budou chovat podobně. Mají-li rodiče o chování svých dětí starost, měli by se co nejdříve podívat na to, jak žijí sami.

Ideální rodina podle 11leté Katky:

„Tatínek nezvyšuje hlas. Maminka nebručí. Děti dobrovolně pomáhají. Jenom kočka si může dělat co chce.“

Vybrala Marie Čechová

Ptáme se kněze

Je cvičení jógy slučitelné s křesťanstvím?

Pokud chápeme obsah pojmu jóga pouze v tom smyslu, že je to zdravotně prospěšné cvičení bez náboženského obsahu, pak snad nemusí jít o nic, co je v rozporu s naší vírou. Na druhou stranu podle některých názorů jóga nemá mít vliv ani tolik na tělesné zdraví jako na mysl člověka, která se má otevírat duchovním silám, ovšem v duchu východních náboženství. V tom případě je jóga s křesťanstvím neslučitelná. Fundovanější odpověď by ovšem poskytl někdo, kdo má s touto tematikou konkrétní zkušenosti.

otec Josef

Přehled farních zpráv

Aktuálně

- Oslava Svátku matek se koná v neděli 10. května v 15 hod. Zahájení je při májové pobožnosti v kostele sv. Vojtěcha a další program je v suterénu.
- Na svůj koncert Vás srdečně zve brněnský písničkář Jiří Žižkovský. Vystoupení se koná v pátek 29. 5. 2009 v 19:30 hod. v kostele sv. Vojtěcha. Vstupné je dobrovolné.
- Sváté přijímání, na které se připravuje 16 dětí, bude v neděli 7. 6. v 10:30 hod.

Křty, svatby a pohřby za poslední období:

Křty: Sebastien Jiří Penner,
Ema Marie Cyprichová
Svatby: Stanislav Válek, Eva Balusková
Poslední rozloučení:
Filoména Ševečková, Josef Zoubek

Jak dopadlo sčítání věřících?

Během 2. neděle velikonoční 19. 4. proběhlo pro účely arcibiskupství sčítání věřících, kteří byli přítomni na bohoslužbách:

Mše sv. v 7:30 hod.: 268 osob

Mše sv. v 10:30 hod.: 361 osob

Mše sv. v Kvítkovicích 69 osob

Celkové počty		
přítomno osob celkem (v r. 2004 - 790 osob)	698	
ženy	446	63,90%
muži	252	36,10%
výdělečně činní	235	33,67%
nevýděleční	463	66,33%
do 3 let	25	3,58%
4 - 6 let	10	1,43%
7 - 11 let	45	6,45%
12 - 15 let	21	3,01%
16 - 21 let	35	5,01%
22 - 30 let	60	8,60%
31 - 40 let	66	9,46%
41 - 50 let	57	8,17%
51 - 60 let	89	12,75%
61 - 70 let	139	19,91%
71 - 80 let	121	17,34%
nad 80 let	30	4,30%
průměr nedělní sbírky na osobu	16,05 Kč	
Z počtu obyvatel města 18 631 činí účast na bohoslužbách 3,75%.		

Zprávy z farnosti

7. arcidiecézní setkání mládeže

Dne 4. 4. 2009 se v Kroměříži uskutečnilo setkání mládeže olomoucké arcidiecéze. Mottem tohoto setkání byla slova z 1 Tim 4,10 „Máme naději v živém Bohu.“ Setkání se zúčastnilo na 1 500 mladých ze všech koutů diecéze. Nechyběli ani mladí z našeho děkanátu, třebaže nás nebylo mnoho.

Setkání bylo zahájeno ve sportovní hale Domova mládeže ve Štěchovicích. Poté, co nás organizátoři přivítali a představili se nám pracovníci olomouckého Centra pro mládež, jsme se představili také my, resp. naše děkanáty, a to formou zvláštní módní přehlídky: Na pomyslné předváděcí molo (= ulička v davu účastníků) postupně přicházeli zástupci mládeže z různých částí diecéze oblečení do typických oděvů svých děkanátů - byly vidět kroje, vlastnoručně vyrobené „šaty“ z nejrůznějších materiálů nebo – v případě našeho děkanátu – dresy zlínských fotbalistů a hokejistů. Po

ukončení přehlídky jsme mezi sebou přivítali našeho otce arcibiskupa a vyslechli si jeho katechezi, jež směřovala k mottu setkání.

Na oběd jsme se přesunuli do blízkosti Arcibiskupského gymnázia. Někteří vyrazili na prohlídku okolí kroměřížského zámku, jiní „siestovali“ v zahradě místního probošství nebo si vybírali z bohaté nabídky odpoledních přednášek, besed a workshopů, nechyběla ani možnost tiché adorace a příležitost ke svátosti smíření.

Před 15. hod. jsme se všichni přesunuli do kostela sv. Mořice, kde naše setkání vyvrcholilo mší sv. s oběma našimi biskupy. Po skončení následoval odjezd všech účastníků – věřím, že spokojených, protože setkání bylo opravdu velice krásné a obohacující. Proto je škoda, že se jej z naší farnosti zúčastnilo tak málo lidí. Snad to bude za dva roky lepší! n

Pavla Drážná

Pleteme pro malomocné

Na druhé Dopletné dne 18. dubna 2009 v Přerově přivítal pan Ing. V. Výleta na 80 pletařek z celé republiky. Za naší farnost jsme byly čtyři: pí Miklová, Šáchová, já a za Kvítkovice pí Sedláčková.”

Mons. J. Hrdlička, olomoucký biskup, poděkoval všem přítomným i Vám všem, kteří pletete a jste přispívatelem modlitbou nebo financemi pro malomocné.

Darovat vlastní čas a síly, řekl, je projev lásky a solidarity, která spojuje lidi a nemocným uzdravuje rány. Ruce žen neumějí odpočívat, když nemohou konat žádnou práci, drží v ruce alespoň růženec a modlí se. Žehnám všem, kteří pracujete pro druhé a vyprošují, ať můžete užívat darů zdra-

ví a síly pro další službu potřebným. O přestávce pan biskup procházel mezi stoly a zastavil se i u nás. „Á, Otrokovice, tam máte nový kostel. Dobře se v něm modlí, cítit v něm, že byl postaven s láskou.”

Ing. Fr. Kopečný, výkonný ředitel mezinárodní křesťanské solidarity, vyprávěl o náboženské nesvobodě ve světě, hlavně v Severní Koreji, Číně, Vietnamu a dalších zemích, kde je krutě zacházeno s křesťany. Modlete se za ně a přečtěte si o činnosti této organizace ve stejnojmenném časopise CSI, najdete jej na stolíku v kostele, pak jej vraťte.

Pan Ing. Výleta hovořil o organizování celé

akce "Pleteme pro malomocné". Poděkoval všem za spolupráci a vyzval všechny delegace: „Říkej, co děláte.“ Téměř všechny skupiny ústy svých „mluvčích“ hovořily o své práci s nadšením, jak to dělají ve své farnosti. I vás jsme pochválily.

Zpěváci ze Slovácka provázeli lidovými písněmi celý program. Nakonec se k nim přidal celý sál

1. dubna 2009 jsme nakoupily novou přízi

za 1000 Kč, na dopravu jsme daly 100 Kč. Odeslaly jsme 201 obvažů. Na Dopletnou pletařky z Kvítkovic poslaly 28 obvažů, z vašich darů jsme daly 400 Kč na provoz.

Ať je Pán, náš Spasitel s Vámi, dá Vám milost a sílu mu sloužit.

Za všechny, které se zúčastnily Dopletné, Vás zdraví a děkují za spolupráci obě Vaše dodavatelky příze

M. Šmiková a M. Knapková.

Horské klubání - setkání Misijních klubek

Ve dnech 3. - 5. dubna se konalo ve Špindlerově Mlýně na Erlebachově boudě Horské klubání. Jedná se o akci, kterou pořádají Papežská misijní díla dětí pro členy Misijních klubek. Během víkendů se mohly děti seznámit s členy jiných klubek, strávit společný čas při výletu do hor, vyrábět věci pro misijní jarmark či jako dárky pro personál Erlebachovy boudy. Nechyběl ani čas na hry, scénky, film o misijní cestě do Papuy Nové Guineje a společná nedělní „květná“ mše svatá. Setkání se zúčastnilo asi 180 misionářů a misionářek z celé České Republiky, no a my jsme tam samozřejmě nemohly chybět...

Anna Berková

Opice a Sluníčka z Misijního klubíčka vydaly se do Špindlerova Mlýna, bo ani jedna není kůže líná!

Cesta byla dlouhá velmi, my jsme ale dravé šelmy - zvládly jsme ji bez problémů, plno sněhu za odměnu :-)

17 klubek sjelo se tam (málo pánů a hodně dam), přivítání bylo milé a každý se tvářil čile.

Scénky, vtipy pro zasmání byly celý večer k máni. Spát se nám moc nechtělo, všude bylo veselo.

Hned, co slunko vysvitlo a všechno zas procitlo, vezmem pytle, lopaty a valíme od chaty. Nedaleko na kopečku sjíždíme sníh po zadečku.

Někteří zas na chvíli tanečky si cvičili, aby v Římě na setkání předvedli to tancování.

Po obědě po sestě vyrábí se přání dvě stě. Růžiček i trochu více, šikovni jsme převelice!

S večerí nás nezklamali, na knedlíky nalákali. Knedle velké jako pět přidávaj se o sto šest :-)

Večer schola písně pěla, scénka z Brna úspěch měla.

Nedělní mše svatá s kočičkama spjatá, s pašijemi z Mirových úst byl teprv ten správný půst!

Po mši velká děkovačka, balení pak pro nás hračka.

K obědu mňam řízečky, domů jedou ovečky do všech končin republiky. Nazdar Špindle, za vše díky!

*Sepsaly H+E+M+Á
po zpáteční cestě v kupé
s létajícími dveřmi J*

Jak se připravovala farní zábava

Milí čtenáři,

letošní farní zábava se mnoha z vás velmi líbila. V následujících fotografiích vidíte, že s její přípravou jsou spojeny velké starosti. Až potkáte někoho z organizátorů, vyjádřete mu, prosím, svůj obdiv. Úsměv a slovo „díky“ vás nebude nic stát. A ještě něco: pomůžete jim v příštím roce i vy?

Nosíme židle. Nejsou tři málo?

Těch schodů ale je!

Chystáme stoly.

Ten stůl patří tam!

Chystají staří....

... i mladí.

Bude žízeň...

... i hlad!

Příprava tomboly

Kluci v akci

Začínáme!

Autorem fotografií je Zbyněk Vacl

V malebném horském údolí severní Itálie za hranicemi Rakouska stojí Velehrad. Dům se stejným názvem jako známé poutní místo na Slovácku, najdete v nadmořské výšce 1310 metrů v obci St. Martin in Gsies. Rektor Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci Mons. Vojtěch Šíma, pod jehož správou Velehrad od roku 2007 patří, vždy zdůrazňuje, že domy s názvem Velehrad pořizovali lidé, kterým minulý režim bránil v návratu do vlasti a oni měli touhu se setkávat, aby zakusili něco z domoviny.

Pastorační dům Velehrad v St. Martin in Gsies byl postaven v roce 1936 jako kasárna pro celníky. V roce 1968 ho zakoupil kardinál Josef Beran pro pastorační účely české exilové mládeže a světil ho do péče salesiánům. Místo nedaleko Welsbergu se tak proměnilo v duchovní oázu pro ty, kdo se už nikdy neměli vrátit do své vlasti. V současnosti slouží dům k rekreačně-pastoračním pobytům zejména velkých skupin mladých lidí, členů farních společenství a dalších zájemců. Dům je v provozu celoročně a nabízí veškeré zázemí. Je zde vybavená kuchyně, prostorná jídelna, která může sloužit i jako společenská místnost s vedlejší Slováckou jizbou pro posezení u kávy, najdete zde kapli, knihovnu s televizí, vestibul s pingpongovým stolem a místností pro stolní fotbal. Pokoje jsou pěti až šestilůžkové s celkovou kapacitou 48 osob. Pro snížení nákladů si každá skupina může přivést svého kuchaře. Samozřejmostí je nekuřácké prostředí.

Většinou každého zajímá, jak jsme se ocitli téměř 800 km v cizině. Je to jednoduché jako s každým jiným zaměstnáním – buď se přihlásíte, absolvujete výběrové řízení nebo Vás někdo jmenuje. Já navíc dodávám, že „cesty Boží jsou nevyzpytatelné“, protože Bůh má s každým své plány a jde jen o náš svobodný souhlas. Ředitel domu

je P. Antonín Hráček, který se spolu se mnou a Sašou stará o chod domu. Otec Antonín zdejší prostředí dobře zná, protože do Dolomit osm let pravidelně zajížděl se studenty Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži, kde byl tehdy spirituálem. Pak ale přišly zdravotní komplikace spojené s hlasovou indispozicí, a tak byl „převelen“ na čerstvý horský vzduch kvůli zdravotnímu stavu. Nyní se může naplno věnovat nejen domu, ale i hostům, a v neposlední řadě také místním, kteří do kaple docházejí na bohoslužby.

Ve St. Martinu jsme s manželkou a otcem Antonínem více jak dva roky a pokud Vás zajímá pracovní náplň, tak každého ujišťujeme, že nudou netrpíme. Několik hostů v euforii prohlásilo, že by se jim tato práce také líbila. Je rozdíl být zde týden a téměř celý rok. Například po každém dosti častém sněhovém přídele, nás totiž čeká minimálně čtyřhodinová „makačka“ na terase a před domem bez ohledu na to, zda-li je pátek nebo svátek. Téměř celoroční pobyt ve zcela odlišném a cizím prostředí s lidmi rozdílné mentality a hlavně řeči, není po padesátce zcela jednoduchá záležitost. Člověk se zde musí zříci mnoha samozřejmostí, které si uvědomí až zde, a také je třeba stále se učit.

Nejde o to vyjmenovávat všechny naše pracovní povinnosti. Jistě si každý dokáže představit, co obnáší starost až o 50 osob, zvláště v sobotu, nezdídku i v neděli, kdy se střídají skupiny. Navíc se snažíme podle finančních možností Velehradu celý dům průběžně zrekonstruovat a zmodernizovat, což s povděkem kvitují pravidelní rekreanti. Musíme poděkovat našim sponzorům. Mezi nemalé dárce se zařadili také účastníci prvního farního zájezdu z Otrokovic v loňském roce. Otec Antonín využívá této možnosti poděkovat ještě jednou všem aktérům upřímným Pán Bůh odplat! n

Tříkrálové sbírka Fotosoutěž

Arcidiecézní charita Olomouc vyhlásila při příležitosti Tříkrálové sbírky 2009 soutěž o nejlepší fotografie z této akce. Mezi oceněnými jsou i naši farníci:

n Daniela Kořenková v kategorii „Nejlepší fotografie s dárce.“
(fotografie vpravo)

n Milan Šiška v kategorii „Nejlepší fotografie z koledování 2009“
(fotografie dole)

Pro děti

Kvíz pro děti - Postavy z Nového zákona

Celý rok se při dětských mších svatých seznamují děti naší farnosti podrobněji s postavami Nového zákona. V naší rubrice nabízíme možnost opakovat si tyto postavy formou kvízu. Víš-li, o koho se jedná, doplň jeho jméno.

C Patřil mezi apoštoly, ale nakonec Pánu Ježíše zradil. Prodal jej kněžím za 30 stříbrných.

Byl pokladníkem a ze společných peněz sám bral. Po poslední večeři odešel pro vojáky, které pak přivedl do Getsemanské zahrady. Zde Ježíše polibkem zradil. Později se svého zlého činu zhroutil, peníze vyhodil a oběsil se.

- Patřil mezi farizeje, kteří Pána Ježíše neměli rádi. Moc si ale přál si s Ježíšem popovídat o Pánu Bohu. Proto přišel k Pánu Ježíši v noci, když všichni spali, aby mu to ostatní nevyčítali. Během hovoru mu Ježíš řekl, že pokud se někdo znovu nenarodí, nemůže přijít do nebeského království. Tomu on moc nerozuměl. Pán Ježíš mu vysvětlil, že kdo se chce dostat do nebe, musí úplně změnit svůj život, jako kdyby se znovu narodil.

Ž Byla jednou z žen, které doprovázely Pána Ježíše a staraly se o něj. Patřila mezi jeho nejvěrnější učednice, ale než tomu tak bylo, Ježíš uzdravil její nedobrý život. Stála také pod jeho křížem a byla prvním člověkem, kterému se Pán Ježíš zjevil po

Smějeme se

Při návštěvě kostela si děti z náboženství prohlížejí varhany na kůru. Jedna dívčina chce vědět, proč jsou na varhanách bílé a černé klávesy.

„To je jasné,“ tvrdí jeden rozumbrada. „Ty bílé jsou na svatby a ty černé jsou na pohřby!“

svém zmrtvýchvstání. Oznámila tu radostnou zprávu učedníkům, ale oni ji to nechtěli věřit.

- Pocházel z Betánie a měl dvě sestry – Martu a Marii. Byl blízkým přítelem Pána Ježíše.

Vážně onemocněl a zemřel, jeho sestry proto velmi plakaly. Také Ježíš plakal a požádal je, aby ho zavedly k jeho hrobu. Pán Ježíš ho vzkřísil. Přicházelo k němu pak velké množství lidí a mnoho židů uvěřilo v Ježíše jako v Božího Syna.

Řešení kvízu:

*Máří Magdaléna, Lazar
Jidaš Iskariotský, Nikodém*

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.

Vydání dalšího čísla: 7.6. 2009

Uzávěrka dalšího čísla: 21.6.2009

Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Neprodejné!

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja.

Adresa redakce:

Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice

Tel. 577 922 337

E-mail: obcasnik@volny.cz

[Http://www.otrokovice.farnost.cz](http://www.otrokovice.farnost.cz)